

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

13. července 2014

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: 1 SAMUELOVA 26-27, JEREMJÁŠ 3, MATOUŠ 14

PODOBENSTVÍ O HOŘČIČNÉM ZRNU

Toto nabádání je založeno na Ježíšově podobenství o hořčičném zrně.

Proč se chceme zabývat tímto podobenstvím? Proč si raději nepřečteme nějakou beletrii nebo se nepodíváme na televizi? Prostou a zároveň působivou odpověď na tuto otázku nám dává sám Pán Ježíš: „*Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život*“ (Jan 6:63). Zachránit nás může pouze Ježíšovo učení, nic jiného! Proč se tedy chceme zabývat právě tímto podobenstvím? Protože je součástí Ježíšova poselství věčného života – měli bychom viset na každém slovu, které pronáší! Podívejme se tedy na toto podobenství, které je zachyceno v **Matoušovi 13:31-32**, **Markovi 4:30-34** a **Lukášovi 13:18-19** (pokaždé se mírně liší, neboť Ježíš jakožto neúnavný kazatel pravděpodobně podobenství vyprávěl při různých příležitostech). Zde se budeme držet Matoušova vyprávění (to však neznamena, že byste neměli číst i ta ostatní):

Matouš 13:31-32: „*Ještě jiné podobenství jim předložil: „Království nebeské je jako hořčičné zrnko, které člověk zasel na svém poli; je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.*“

JAK TOTO PODOBENSTVÍ VYKLÁDAT?

V Matoušovi 13 Ježíš vypráví několik podobenství. Napočítal jsem jich osm – o rozsévači, o pleveli, o hořčičném zrně, o kvasu, o skrytém pokladu, o perle, o síti a o pokladu. První je o rozsévači – rozsévač zasévá semena do různých druhů půdy – do tří špatných a jedné dobré. Nemusíme si domýšlet, co to znamená – Ježíš nám (ve verších 18-23) praví, že semeno je slovo Boží a různé druhy půdy jsou různé odpovědi na poselství o Království. Druhé podobenství je o pleveli – nepřítel zasévá semena zlého plevele mezi dobrá semena pšenice. Opět nemusíme hádat, co to znamená – Ježíš nám vysvětluje (verše 37-43), že dobrá semena představují syny Království a zlá semena syny ďábla, tedy ty, kdo kladou odpor poselství Království a budou „vypleti“ z Království Božími anděly, až přijde Syn člověka (Ježíš).

Co ale znamená třetí podobenství – podobenství o hořčičném zrně, jemuž se zde chceme věnovat? Je to první podobenství, které nám Ježíš vypráví, aniž by nám je vysvětlil. Jak si jej tedy máme vysvětlit?

Nejlepší, pokud ne jediný způsob, jak porozumět Ježíšově poselství, je podívat se na okolnosti jeho promluvy a způsob, jakým vyučuje, a vzít v úvahu odkazy na jiné části Božího slova. To je vše, co můžete dělat. Poté můžete sledovat, zda vaše interpretace Ježíšových slov odpovídá realitě a není jen dílem vaší vlastní imaginace. Po podobenství o hořčičném zrně následuje **verš 35:** „*Aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: Otevřu v podobenstvích ústa svá, vyslovím, co je skryto od*

založení světa.“ Po posledním podobenství Ježíš ve **verši 52** praví: „*Proto každý zákoník, který se stal učedníkem království nebeského, je jako hospodář, který vynáší ze svého pokladu nové i staré.*“ Nasnadě je otázka, co skrytého nyní Ježíš odkrývá, co starého z pokladu nyní Ježíš vynáší na světlo?

Maje toto vše na paměti – okolnosti a způsob, jakým Ježíš vyučuje, i detaily podobenství o hořčičném zrně (např. to, co je nahoře podtrženo), pokusím se interpretovat podobenství s pomocí Starého zákona – „starého“ pokladu – a zjistit, co Ježíš vynáší na světlo a shromažďuje pro naše poučení.

VÝKLAD PODOBENSTVÍ

Ježíš v podobenství říká, že když hořčičné zrnko vyrostě, „*přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.*“ Nezní to jako něco neobvyklého, je to něco, co ptáci ve stromech většinou dělají, i podle popisu Božího stvoření (viz **Žalmy 104:12**). Ale když se podíváte na použitá slova (ptáci, větve), jedná se o něco, co má v Bibli svůj specifický význam, a to musí být vzato v úvahu. A protože jsou tyto výrazy opravdu specifické, není možné, aby Ježíš nemyslel na podobné verše ve „starém“ pokladu, když nám vykládá toto podobenství v Novém zákoně.

O které verše ve Starém zákoně tedy jde? Tyto pasáže jsou pouze tři a zde jsou první dvě z nich:

Daniel 4:12 a 17-19: „*Avšak pařez s kořeny ponechte v zemi, sevřený obruč z železa a bronzu, ve svěží zeleni pole; ať je skrápěn nebeskou rosou a se zvěří ať se dělí o rostliny země... Strom... jsi ty, králi (babylónský Nebúkadnesare).*“

Ezechiel 31:3 a 6: „*Hle, Ašúr... V jeho větvích hnízdilo kdejaké nebeské ptactvo, pod jeho ratolestmi se rodila kdejaká polní zvěř, v jeho stínu sídlily kdejaké početné pronárody.*“

Tyto dva první citáty ze Starého zákona používají onen specifický jazyk, který jsme pozorovali u Ježíše – popisy stromů a hnízdících ptáků představují říše a poddané, kteří v nich sídlí. Je však očividné, že zatímco Ježíš hovoří o Království Božím, tyto verše dozajista ne. Hovoří o královstvích lidí. První se týká království Babylonu, které pouze naplnilo svět bezbožnou vládou. Jeho pohanské víry a učení dodnes pronikají světem jako kvas (mnoho nekřesťanských a křesťanských věr odvozuje svůj věroučný systém od starého Babylonu). Asýrie byla známá svými násilnostmi a krutostí (viz **Nahum 3:19**) a naše dny, stejně jako dny Noeho, jsou rovněž svědky světa naplněného násilím (moderní podoba Asýrie, Sýrie, je toho příkladem).

Může se zdát divné, že odkazujeme ke královstvím lidí, když podobenství o hořčičném zrně pojednává o Království nebeském, ale ostatní podobenství činí totéž. Podobenství o rozsévači začíná „*Království nebeské je jako*“ a pak hovoří o pochybách v lidském srdci a odmítání evangelia. Podobenství o plevelu začíná: „*Království nebeské je jako*“ a poté hovoří o porušení evangelia, které na sebe bere dočasnou podobu pšeničného pole. Podobenství o síti začíná „*Království nebeské je jako*“ a pak popisuje špatné ryby plující v jezeře. Všechna tato podobenství však končí spásou a vykoupením, a stejně končí i poslední z těchto tří specifických pasáží ve Starém zákoně.

Ezechiel 17:22-24: „*Toto praví Panovník Hospodin: „Já vezmu ratolest z vrcholku vysokého cedru a zasadím ji, z vršku jeho koruny utrhnu snítku a zasadím na vysoko čnící hoře. Zasadím ji na vyvýšené hoře izraelské a vyžene větve, ponese plody a stane se nádherným cedrem. Pod ním bude bydlet všechno ptactvo, všechno, co má křídla, bude bydlet ve stínu jeho větví. Všechny stromy pole poznají, že já, Hospodin, jsem ponížil strom vysoký a povýšil strom nízký; nechal jsem uschnout strom zelený a dal vypučet stromu suchému. Já, Hospodin, jsem promluvil a také to učiním.*“

POVZBUZENÍ, KTERÉ NÁM PODOBENSTVÍ DÁVÁ

Představte si, že by nám podobenství o rozsévači povědělo pouze to, že muž šel zasévat zrně, to pak vzešlo a byla dobrá úroda. Představte si, že by nám podobenství o plevelu vyprávělo, že muž zasel zrně a zrně bylo dobré, pak přišla sklizeň a byla dobrá úroda. Představte si, kdyby podobenství o

deseti pannách nebylo podobstvím o deseti pannách – bylo by podobstvím o pěti pannách a sdělovalo by nám, že bylo pět panen, které šly na svatbu, a svatba byla dobrá – to by bylo vše!

Naše poselství spásy nespočívá pouze v tom, že se Ježíš vrátí a všechno bude v pořádku. Realita světa, v němž žijeme, je velmi temná a velmi vzdálená od toho, jakou by ji Bůh chtěl mít. Ještě znepokojivější je skutečnost, že velice mnoho lidí vůbec nevěří evangeliu, které nám Ježíš dal, abychom prohlédli, a faleš a lidská království naplňují zemi, a my – s drahocennou pravdou, kterou máme – jsme tak malí a opomíjení.

Ježíš nás povzbuzuje tím, že nám prostřednictvím podobství o hořčičném zrně a odkazů na Starý zákon připomíná, že Bůh si je plně vědom toho, že lidské cesty vládnou světu – jako v minulosti Asýrie a Babylón. Ježíš se nesnaží odvést naši pozornost předstíráním, že je všechno v pořádku, nýbrž nám připomíná, že Boží plán se stane skutečností – skutečnější než všechna faleš, kterou nyní vidíme okolo sebe.

Bůh nám řekl, že On sám zasadí svůj Strom / Království na vyvýšených horách Izraele a že ostatní stromy (národy) to zvedí a Bůh bude nakonec oslaven a ospravedlněn mezi všemi svými protivníky stejně tak jako všichni, kdo si udrželi drahocennou víru a stáli při NĚm. To je naše naděje. Máme už dost lidských království okolo nás, imitujících stín a útočiště, které nám může poskytnout pouze Bůh skrze svého Syna, který má slova věčného života – a až přijde, nalezneme pravý odpočinek ve stínu jeho větví.

Bratr John Hadfield: Stockport V.B. 13.7.14